

Czerwony Terror.

We-Cze-Ka, czyli Wszecchrosyjska Nadzwyczajna Komisja do Walki z Kontrrewolucją, Spekulacją i Sabotażem, jest jedynym i wszechwładnym organem czerwonego terroru. Szczyty jej związane są ściśle z grupą panującą, a więc z oligarchją Komitetu Wykonawczego Partji Komunistycznej i z jego bojową ekspozyturą, Radą Pracy i Obrony - S.T.O. Cała ta budowa stoi poza oficjalną konstytucją państwa, jego sowietami i komisarjatami ludowymi. O ile biurokratyczna maszyna państwa jest przeciążona bezużytecznym materiałem ludzkim, chaotyczna, droga i prawie bezwładna, o tyle organizacja, której nieliczna oligarchja komunistyczna jest szczytem, a Cze-Ka - siłą wykonawczą, przedstawia się jako organizm silny, bezwzględny i sprężysty. Rozkazy przycho- dzą z góry; są to rozkazy mafji, jednakowo związanej z państwem rosyjskim, jak i z Trzecią Międzynarodówką, a więc dotyczące zarówno utrzymania władzy przez sfery obecnie rządzące w Rosji, jak i prowadzenia prawdziwej polityki międzynarodowej bolszewików przy pomocy sieci wszechświatowej agend propagandy, szpiegostwa i prowokacji. Polityka oficjalnych ekspozytur rządu zagranicą jest tylko jej drobną częścią, a to zastosowaną specjalnie do drobnych zagadnień faktycznych chwili bieżącej.

Cze-Ka na terytorjum Rosji jest organizacją walki z kontrrewolucją, spekulacją i sabotażem. Walka z kontrrewolucją nigdy nie była prowadzoną równomiernie: po okresach wielkich prześladowań następowały okresy zupełnego spokoju, a nawet momenty pewnego liberalizmu politycznego, które prowadziły do ujawnienia pewnych grup antybolszewickich i ich zamierzeń, poczem znowu następował okres represyj. Ostatni taki okres terroru miał miejsce na wiosnę po powstaniu kronstackim, rewolucji tambowskiej i zamieszkach na Ukrainie i Syberji. Końcowym jego akordem były masowe areszty i rozstrzelania osób, podejrzanych o łączność z socjalrewolucjonistami i Sawinkowem. Potem nastąpiło uspokojenie, trwające już dwa miesiące, to jest czas, kiedy uwaga powszechna odwróconą została przez katastrofę głodową. Nie jest jednak wykluczonem, że siły społeczne, które się na gruncie pomocy głodującym ujawniły, staną się czasem objektem nowych prześladowań. Dziedzina politycznego terroru ma dla Cze-Ka zupełnie specjalne znaczenie, jako barometr jej władzy w Rosji; stojące na jej czele żywiły, często osłabione w

czasach spokojniejszych, z chwilą nastania niebezpieczeństwa kontrrewolucji znów odzyskują utracony teren wpływów. Stąd tendencje danych żywiołów, żeby klasie obecnie panującej i uprzywilejowanej od czasu do czasu ukazywać kontrrewolucyjnego straszaka, nawet jeśli w istocie nic z tej strony nie grozi. W danej chwili nic podobnego niema miejsca i terror w dziedzinie walki z kontrrewolucją egzystuje w bardzo słabym stopniu.

Drugą dziedziną prac Cze-Ka jest walka ze spekulacją. Ponieważ jednak, w myśl nowych dekretów, spekulacja nie tylko jest dozwoloną, ale cieszy się specjalną protekcją, dziedzina ta prawie całkowicie odpada. Natomiast element spekulanki i lichwiarski, bo taki właśnie opanowuje wolny rynek w Rosji, zbliża się do sfer kierowniczych, wsiąka w nie i potęguje ich zgniliznę moralną. Cze-Ka zatem; żadnego terrorku w dziedzinie spekulacji, obecnie nie wykonuje; przeciwnie brata się z jej przedstawicielami.

Trzecim wreszcie polem działania Cze-Ka jest sabotaż, pojęcie mgliste, ale w zastosowaniu identyczne z pojęciem przestępstw służbowych. Ma się tu do czynienia z terrorem, wykonywanym w stosunku do nadużyć urzędników państwowych. Ten tylko terror wykonywany jest i obecnie przez Cze-Ka w całej pełni, ale, chociaż to właśnie jego zastosowanie jest najmniej karygodnym z punktu widzenia etyki i dobra obywateli, przedstawia ono właśnie największe dla przyszłości Cze-Ka niebezpieczeństwo.

Walka Cze-Ka z przestępstwami służbowymi jest walką nie na zewnątrz, jak w pierwszych dwóch ~~tygodniach~~ wypadkach, ale wewnątrz samego aparatu rządzącego i klasy tryumfującej. Jest to już nie terrorkowanie pokonanego i zniszczonego handlu, czy umiarkowania politycznego, ale wchodzenie w konflikt z ludźmi i grupami, częstokroć posiadającymi w państwie władzę i wpływy. W zasadzie będąc uzdrawianiem obecnego ustroju, w praktyce zaś szachowaniem niebezpiecznych rywali, sprzyja ono rozszczepieniu klasy panującej, stawiając przed wieloma potentatami chwili niebezpieczeństwo zagłady. Wielu ludzi dorabia się władzy i majątku na gruncie sowieckiego ustroju, a że dzieje się to częstokroć dzięki czynnościom o charakterze kryminalnym, Cze-Ka jest przez wielu dygnitarzy uważaną za groźną dla ustroju sowieckiego i za narzędzie tyranji oligarcji. Masy przyglądają się temu obojętnie

ponieważ Komisarze i czekiści są jednakowo znienawidzeni, ale wewnątrz bolszewizmu rośnie ferment przed-termidorjalny.

Tu i ówdzie prześlizgnie się w prasie głos, nawołujący do ograniczenia kompetencji Cze-Ka i zreorganizowania jej na gruncie legalnym. Cała organizacja państwowa, jak np. milicja moskiewska, jawnie przeciwdziałają ~~xxx~~ robotnie czekistów. Zaniepokojony instynkt samozachowawczy ubiera się w płaszczyk umiarkowania, legalizmu, wierności sowieckiej konstytucji i komunistycznego demokratyzmu. Ruch powyższy styka się i płacze z szeregiem innych ruchów opozycyjnych wewnątrz bolszewizmu: z walką prowincji przeciwko stolicy; z niezadowoleniem wyższych szczebli klasy panującej ze zbytelnego trybu życia szczebli wyższych; z oporem programowym komunistów przeciwko kompromisom sfer rządzących; wreszcie z ogólnym podłożem niezadowolenia i nędzy, oczekującym hasła.

Unicestwiony w d dziedzinie handlu, nieczynny obecnie w dziedzinie walki politycznej, terror czerwony jest poważnie zagrożony w działalności swojej wewnątrz ustroju sowieckiego:

Moskwa, dnia 18/VIII.1921 roku.